

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06-055684
Dato :

Til

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 373, 374, 375, 376 og 377 af 31. maj 2006.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Jacob Iversen

Spørgsmål 373:

"Ministeren bedes kommentere materialet modtaget under Knud Storgård m.fl. foretræde for udvalget den 31. maj 2006, jf. FLF alm. del - bilag 499."

Svar:

Bemærkningerne i materialet, som Knud Storgård m.fl. udleverede under foretræde for Skatteudvalget 31. maj 2006, vedrører dels spørgsmålet om den skattemæssige behandling af et landbrug som enten hobby- eller erhvervsvirksomhed dels spørgsmålet om fastsættelse af en vurderingsmæssig benyttelsesstatus efter vurderingsloven.

For så vidt angår spørgsmålet om den skattemæssige sondring mellem hobby- og erhvervsvirksomhed, skal jeg henvise til mit svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 289 af 7. april 2006. Jeg kan i den forbindelse yderligere oplyse, at Skatteministeriet fortsat arbejder på en vejledning om selvstændig erhvervsvirksomhed, hvori sondringen mellem hobby og erhverv indgår. Dette fremgår også af mine svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 268 af 15. marts 2006, spørgsmål nr. 288 af 7. april 2006 og spørgsmål nr. 302 af 2. maj 2006. Endelig har jeg i mit svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 335 af 22. maj 2006 kommenteret spørgsmålet om behov for afholdelse af syn og skøn i sager ved Landsskatteretten om sondringen mellem hobby og erhverv – herunder særligt i sager om landbrugsvirksomhed. Jeg vedlægger de nævnte svar som bilag.

Vedrørende spørgsmålet om den vurderingsmæssige benyttelsesstatus er det min opfattelse, at jeg med mit svar på Skatteudvalgets spørgsmål 302 af 2. maj 2006, mine svar af 13. juni 2006 på § 20 spørgsmål S 5252 og S 5255 stillet af Morten Homann (SF) og mine svar på de følgende spørgsmål (nr. 374-377) har forholdt mig til de fremførte synspunkter. Jeg vedlægger spørgsmål S 5252 og S 5255 som bilag.

Jeg vil dog gerne kommentere de fremsatte bemærkninger vedrørende forvaltningslovens regler om høring og begrundelse.

Vedrørende spørgsmålet om høring er det korrekt, at der ikke forud for udsendelsen af vurderingsmeddelelsen foretages en høring af ejendommens ejer. Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse fra 1993 (FOU nr. 93.220) forholdt sig til udformningen af vurderingsmeddelelsen - herunder særligt spørgsmålet om begrundelse. Spørgsmålet om høring var ikke særskilt en del af sagen, men Told- og Skattestyrelsen udtalte i forbindelse med sagen, at BBR oplysningerne om bygningsstørrelse og installationsmæssige forhold samt ejendomsstamregistrets oplysninger om grundstørrelse, der udgør hovedparten af de oplysninger vurderingen bygger på, i forvejen er kendte af ejerne, og der er derfor generelt intet

grundlag for henvendelser fra vurderingsmyndighederne til ejerne i forbindelse med selve vurderingsarbejdet. Ombudsmanden havde i sin afsluttende udtalelse ingen kommentarer til denne fremgangsmåde. Told- og Skattestyrelsen ændrede på baggrund af ombudsmandens udtalelse udformningen af vurderingsmeddelelsen, så blandt andet lovhjemmel og det faktiske grundlag for vurderingen kom til at fremgå af meddelelsen.

Afslutningsvis skal jeg henvise til mit svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 302 af 2. maj 2006, hvor jeg oplyste, at SKAT ved de fremtidige vurderinger vil ændre udformningen af vurderingsmeddelelsen, så de økonomiske konsekvenser af en ændret benyttelseskode kommer til at fremgå af meddelelsen.

Spørgsmål 374:

"Vil ministeren i forlængelse af henvendelsen fra Knud Storgaard m.fl. jf. FLF alm. del – bilag 429 og 499, oplyse om grundlaget for, at ejendomme på mindre end 5,5 ha som udgangspunkt i vurderingsmæssig henseende betragtes parcelhuse, når der i øvrigt gælder en nedre grænse på 2 ha for ophævelse af landbrugspligten?"

Svar:

Jeg henviser til mit svar af 13. juni 2006 på § 20 spørgsmål S 5252 stillet af Morten Homann (SF).

I det pågældende svar har jeg redegjort for, at arealgrænsen på 2 ha. i landbrugsloven ikke kan anvendes som udgangspunkt ved afgørelser om benyttelsesstatus efter vurderingsloven, da det ikke er de samme hensyn, der ligger bag reglerne i henholdsvis vurderingsloven og landbrugsloven.

Spørgsmål 375:

"Vil ministeren i forlængelse af henvendelsen fra Knud Storgaard m.fl. jf. FLF alm. del – bilag 429 og 499, oplyse, om der ville kunne lægges andre kriterier til grund for vurderingen af om en ejendom i vurderingsmæssig henseende er et parcelhus så som, at driften af ejendommen over en årrække har givet overskud kombineret med en landbrugsfaglig vurdering af ejendommen?"

Svar:

Afgørelsen af spørgsmålet om benyttelsesstatus efter vurderingsloven beror på en vurdering, hvor en række faktorer kan spille ind. I forhold til sondringen mellem beboelse og landbrug vil der ud over spørgsmålet om grundens størrelse for eksempel kunne lægges vægt på faktorer som;

- stuehusets karakter og standard
- boniteten af ejendommens jordtilliggende
- omfang, indretning og benyttelse af eventuelle driftsbygninger
- intensiteten af den jordbrugsmæssige udnyttelse af ejendommen og den landbrugsmæssige udnyttelse af ejendommen i øvrigt

Spørgsmål 376:

"Vil ministeren i forlængelse af henvendelsen fra Knud Storgaard m.fl. jf. FLF alm. del – bilag 429 og 499, oplyse om det er i forbindelse med ejerskifte, der sker en ændring af den skattemæssige vurdering/status af landejendomme på under 5,5 ha, eller om det sker i forbindelse med en generel ændring af praksis i vurderingen af den benyttelsesmæssige status af små landejendomme?"

Svar:

Efter vurderingslovens § 33 stk. 1 skal der i forbindelse med hver vurdering fastsættes en benyttelsesstatus for alle ejendomme. Det vil således i forbindelse med hver vurdering kunne forekomme, at SKAT skønner at en ejendoms benyttelsesstatus skal ændres i forhold til den tidligere vurdering.

I praksis vil det dog oftest forekomme, at SKAT foretager ændringer af en ejendoms benyttelsesstatus, når der siden den seneste vurdering er sket en overdragelse af ejendommen. Dette hænger sammen med, at der efter en ejendomsoverdragelse ofte vil ske ændringer af en række af de faktorer, der lægges vægt på ved afgørelsen af benyttelsesstatus. Det vil for eksempel ofte forekomme, at ejendommen renoveres af den nye ejer, eller at der sker ændringer i den landbrugsmæssige udnyttelse af ejendommen.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at der ikke i forbindelse med de seneste vurderinger er foretaget en central udmelding fra Told- og Skattestyrelsen (SKATs hovedcenter) om, at der skal rettes særligt fokus på spørgsmålet om benyttelsesstatus for små landbrugsejendomme.

Spørgsmål 377:

"Vil ministeren i forlængelse af henvendelsen fra Knud Storgaard m.fl. jf. FLF alm. del – bilag 429 og 499, oplyse hvorfor den ændrede vurdering af små landbrug (under 5,5 ha) medfører, at stigninger i ejendomsskatten på op til 500 pct. på et år, - skyldes dette loftet i landbrugets grundskyld, eller skyldes det andre regler for ejendomsværdibeskatning?"

Svar:

Når en ejendoms benyttelsesstatus ændres fra landbrug til beboelse vil ansættelsen af ejendommens grundværdi ikke længere ske efter den særlige regel for landbrugsejendomme i vurderingslovens § 14 men derimod efter den almindelige regel i vurderingslovens § 16.

Forskellen mellem reglen i § 14 og den almindelige regel i § 16 er, at grundværdien efter § 14 ansættes til en væsentlig lavere værdi end handelsværdien, hvor grundværdiansættelsen efter vurderingslovens § 16 sker med udgangspunkt i handelsværdien.

Ændring af en ejendoms benyttelsesstatus vil således - afhængigt af grundens størrelse og prisniveauet for beboelsejendomme i området – typisk medføre en markant forhøjelse af ejendommens grundværdi.

Den ændrede benyttelsesstatus påvirker beregningen af ejendomsværdiskat og grundskyld forskelligt.

For så vidt angår ejendomsværdiskatten, vil ændringen ikke have betydning for den nuværende ejer, da beregning af ejendomsværdiskatten er omfattet af skattestopet. Efter et eventuelt ejerskifte vil ejendomsværdiskatten blive beregnet på grundlag af ejendomsværdien fastsat ud fra niveauet i 2001 men med udgangspunkt i den ændrede benyttelse.

Ved beregningen af grundskyld skal der tages udgangspunkt i den ændrede grundværdi. En stigning i grundskylden som følge af et forhøjet beregningsgrundlag (en forhøjet grundværdi) vil dog være begrænset af loftet for grundskyld. Loftet for grundskyld indebærer, at beregningsgrundlaget for grundskylden kun kan stige fra det ene år til det andet med en reguleringsprocent, der i 2006 udgør 5,5%. Loftet for grundskyld gælder dog kun i forhold til det faktiske beregningsgrundlag for det foregående år, såfremt ejendommens benyttelsesstatus er uændret. I tilfælde, hvor benyttelsesstatus for en ejendom ændres vil beregningsgrundlaget for det foregående år skulle fastsættes ud fra den grundværdi, ejendommen ville have haft med den ændrede benyttelse.

Udover stigning i beregningsgrundlaget for grundskylden indebærer en ændring af en ejendoms benyttelsesstatus fra landbrug til beboelse også, at beregning af grundskylden vil ske med en højere sats. Grundskyldspromillen til både amt og kommune er således typisk væsentligt højere for beboelsesejendomme end for landbrugsejendomme.

Samlet set vil ændring af en ejendoms benyttelsesstatus fra landbrug til beboelse således normalt indebære forhøjelse af både beregningsgrundlag for grundskylden og selve grundskyldspromillen. Dette kan medføre en betydelig procentuel stigning i den grundskyld, ejeren skal betale.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at en stigning i grundskyldsniveau som følge af ændret benyttelse typisk sker fra et niveau, der ligger væsentligt under niveauet for andre beboelsesejendomme i området, og at formålet med at ændre benyttelsesstatus netop er at sikre et ligeligt beskatningsgrundlag for sammenlignelige ejendomme.

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06-064477
Dato :

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 374 af 26. juni 2006.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Homann (SF)

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 374:

"Ministeren bedes kommentere Landsskatterettens kendelse i sag nr. 2-7-1416-0128, hvor retten omstødte Vurderingsankenævnets afgørelse om, at ejendommen skulle henføres til benyttelseskode 01 med henvisning til formodningsreglen om, at landbrug under 5½ ha udelukkende betragtes som beboelse, på trods af at 90 pct. af arealet i dette tilfælde anvendes til kornavl med positiv indtjening til følge. Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at formodningsreglen medfører, at skatteydere skal bruge ressourcer på at anke en sag helt til Landsskatteretten for at opnå en rimelig vurdering af deres virksomhed?"

Svar:

Jeg har tidligere i mit svar af 28. juni 2006 på spørgsmål nr. 375 fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri nævnt en række af de faktorer, der kan lægges vægt på ved afgørelsen af om en ejendom i vurderingsmæssig henseende bør betragtes som beboelse eller landbrug. Det drejer sig - ud over spørgsmålet om grundens størrelse - for eksempel om faktorer som:

- stuehusets karakter og standard
- boniteten af ejendommens jordtilliggende
- omfang, indretning og benyttelse af eventuelle driftsbygninger
- intensiteten af den jordbrugsmæssige udnyttelse af ejendommen og den landbrugsmæssige udnyttelse af ejendommen i øvrigt

Afgørelsen af en ejendoms benyttelsesstatus beror på en samlet konkret vurdering, hvor de nævnte faktorer spiller ind.

Jeg har konstateret, at Landsskatteretten ved sin afgørelse blandt andet har lagt vægt på de faktorer, jeg nævner i mit svar på spørgsmål nr. 375.

Generelt finder jeg det naturligt, at vurderingsankenævnene og Landsskatteretten undertiden kommer frem til forskellige afgørelser i sager, hvor der er et væsentligt skønselement. At Landsskatteretten sommetider ændrer vurderingsankenævnenes afgørelser er således et udtryk for retssikkerhed, der viser, at klagesystemet virker.

31. maj 2006

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri
FLF alm. del - Bilag 499
Offentligt

**Til Folketingets Skatteudvalg samt
Folketingets Fødevarer-, Landbrugs- og Fiskeriudvalg**

Vi anmoder om:

Politisk stillingtagen til om man ved at nedlægge de små landbrug opnår en merværdi i landområderne – bedre naturbevarelse, højere livskvalitet, bedre produktkvalitet!

Klare regler for sondringen mellem parcelhus/landbrug, således at man som ejer af et mindre landbrug gives mulighed for at disponere og eksperimentere med ens bedrift.

Landbrugsjord der drives som landbrugsjord skal ikke beskattes som parcelhusjord.

Det skal ikke være muligt at omgå skattestoppet ved at Skat fiktivt ændrer på ejendommens status.

Skatteministeren bør anmode Landskatteretten om at stille alle skattesager vedrørende dette område i bero, indtil der er sket en politisk stillingtagen.

At Skat forpligtes til at overholde de retssikkerhedsmæssige regler, herunder ikke at pålægge borgeren omvendt bevisbyrde

Tak for ordet.

Stig Buchardt
Knud Storgård
Charlotte Mikkelsen

Skatteudvalget.

Indledning i skatteudvalget.

Grunden til, at vi er her i dag, skyldes, at jeg har skrevet nogle artikler i landbrugsbladet Land & Liv om husmandsparret Karl og Maries problemer med skattevæsenet og andre væsener.

Artiklerne har givet genlyd ud over det ganske land, og jeg har fået ca. 30 henvendelser fra husmænd, som er kommet i samme situation som Karl og Marie.

To af dem, som har henvendt sig, er med her i dag nemlig

Stig Buchardt, som driver et husmandssted på 5,0 ha med juletræsproduktion og kornavl

og

Charlotte Mikkelsen, som sammen med hendes mand og børn er den unge familie, som har over taget et husmandssted på 5,2 ha, som de driver med kornavl.

Og så mig selv. Min familie og jeg har i snart 30 år drevet et husmandssted på 4,5 ha med kornavl. Kornet sælger vi, og det bliver eksporteret som maltbyg til øl; halmen bruger vi i halmfyret, så vi får lidt penge og lidt varme, så vi sparer og tjener lidt valuta til Danmark og det er i grunden ikke så galt. Men det synes skattevæsenet og andre væsener.

Der er tre problemstillinger for de små landbrug:

Et vurderingsproblem, og det vil Stig sige noget om.

Et skatteproblem; det vil jeg sige noget om.

Et problem for de unge, som overtager de små landbrug Det vil Charlotte sige noget om i fødevareudvalget.

STIG

Foretræde for Folketingets Skatteudvalg d. 31. 5.06.

SKAT ER IGANG MED AT NEDLÆGGE DE SMÅ LANDBRUG.

Skattemyndighederne er i fuld gang med at nedlægge de små landbrug. I første omgang rammer det alle landbrug under 5,5ha. Dem er der ca.21,000 af. Det svarer til ca. 20% af Danmarks landbrug, som står foran nedlæggelse, uden at der er taget politisk stilling hertil.

Dette er virkningen af den skattemæssige behandling af de små ejendomme. Det drejer sig om den vurderingsmæssige og den virksomhedsskattemæssige behandling af de små landbrugsejendomme. De to lovområder er ikke direkte forbundne, men vil ofte spille sammen i negativ retning for det lille landbrug. Den samlede virkning er at de fleste landbrug af denne størrelse må opgives til skade for den enkelte ejer, som i mange år har kunnet drive et fornuftigt landbrug, og til skade for mangfoldigheden i landområderne.

Vi vil forelægge problemstillingen på de to områder, startende med den vurderingsmæssige:

Efter Vurderingslovens § 33, stk.1. skal vurderingsmyndigheden træffe bestemmelse om en ejendoms hele eller delvise anvendelse, som landbrug, gartneri el. andet.

Fremgangsmåden for ejendommene under 5,5 ha. er, at skat omvurderer ejendommene til at være parcelhuse. Dette gøres rent administrativt ved at man ændrer ejendommens anvendelseskode uden at man undersøger forholdene på den enkelte ejendom. Fremgangsmåden er i sig selv kritisabel, hvilket vi gerne vil vende tilbage til. Men den har også ganske omfattende konsekvenser for den berørte ejendom.

Ændringen medfører en **stor opskrivning af grundværdien**, idet jorden nu vurderes ud fra en anden målestok end jord tilhørende en landbrugsejendom (bondegårdsreglen). Dette på trods af at jorden fortsat er pålagt landbrugspligt, dyrkes med de samme afgrøder og kun kan sælges som landbrugsjord.

Stuehuset stiger også i værdi. Dette dels fordi landbrugets stuehuse traditionelt vurderes lavere, og især fordi værdien af den grund, stuehuset ligger på bliver til værdien af en parcelhusgrund i stedet for en værdi udregnet på baggrund af landbrugsjordens værdi.

Samtidig med opskrivningen af grundværdierne, sker der en **forøgelse af beskatningspromillen**, idet parcelhuse beskattes med en langt højere grundskyldspromille end landbrug. Denne højere beskatning gennemføres også for de arealer, som fortsat er landbrugsjord.

Samlet set medfører de ovennævnte ændringer en voldsomt stigende ejendomsskat (grundskyld). Disse stigninger træder i kraft øjeblikkeligt, idet denne situation ikke er omfattet af skattestoppet eller af begrænsningerne i stigning af ejendomsskatterne på max 7 %.

Stig Buchardt. Troldkirkevej 2, 8732 Hovedgård. Mail: stbstb8732@yahoo.dk

Derfor vil den administrative ændring i anvendelseskode kunne betyde stigninger i ejendomsskatten på 500% fra år til år. For den enkelte ejendom, kan det være tale om stigninger alene i ejendomsskat på mellem 3 – 15.000 kr. årligt, afhængigt af areal og beliggenhed.

Eksempel: En ejendom på 5 ha. kommer til at betale samme ejendomsskat som en ejendom på 25 ha. med samme type jordarealer og samme produktion. Der er således tale om en meget stor, - og formentlig utilsigtet, beskatningsmæssig tærskel-effekt ved denne overgang. Dette giver ulige konkurrencevilkår for de små ejendomme.

Da en stor del af den nævnte stigning i ejendomsskat påhviler produktionsjorden, er denne udgift fradragsberettiget i regnskabet for det pgl. landbrug. Men da der er tale om små bedrifter, er det ofte en faktor, som vil belaste regnskabet så kraftigt, at det vil kunne vende et overskud til underskud. Samtidig vil man miste muligheden for at benytte de virksomhedsordninger, som gælder for andre erhvervsvirksomheder, hvilket yderligere vil belaste regnskabet.

Da der fortsat er landbrugspligt på jorden og den oftest er beliggende i landzone, må jorden kun bruges til landbrug. Ejeren må derfor vælge enten at fortsætte at drive jorden men med underskud, et underskud som ikke anerkendes skattemæssigt (Jvf. Knud Storgårds indlæg). Eller han må sælge eller bortforpakte jorden til et af de store landbrug.

Disse omfattende ændringer i forholdene for de små landbrug sker, uden at der er taget politisk beslutning herom. Skattestigningen pålægges den enkelte ejendom uden hensyn til skattestop og uden hensyn til at ændringen i forholdene for de små landbrug påvirker strukturudviklingen i landområderne i modstrid med den erklærede politik for landområderne.

De retssikkerhedsmæssige problemer.

En ændring af en ejendoms status med så omfattende konsekvenser, som beskrevet, bør kun kunne ske efter en nøje vurdering af forholdene og driften af den enkelte ejendom.

Alligevel udtager Skat et antal tilfældige ejendomme hvert år og ændrer disses status uden nogen begrundelse, uden nogen viden om ejendommen og uden at der er sket ændringer i dennes drift. Denne fremgangsmåde opleves af alle, vi har haft kontakt med, som meget krænkende og uretfærdig.

Når ovenstående kan lade sig gøre, er det fordi Skat, som det også fremgår af Ministerens svar til Udvalget, støtter sig til domspraksis. Skat's fortolkning af denne praksis, som hviler på nogle få tilfældige sager, er at det nu er gældende ret at alle ejendomme under 5,5 ha. er parcelhuse, og at det herefter er op til det lille landbrug at bevise, at der er tale om en landbrugsejendom. Der er her tale om en meget vidtgående fortolkning af domspraksis. Samtidig indfører man herved for den berørte ejendom en omvendt bevisbyrde, som man normalt ikke ville finde forenelig med almindelige retsprincipper.

Bevisbyrden er næsten umulig at løfte for den enkelte ejer, idet der ikke er klare kriterier for hvornår der er tale om en landbrugsejendom. Iflg. Ministerens svar til Udvalget er der tale om en afvejning mellem den bolig-mæssige værdi og den landbrugsmæssige værdi. Hvis der her er tale om vurderingsmæssige værdier, så vil ejendomme helt op til 20 ha. i mange tilfælde skulle betragtes som parcelhuse. Men det er måske denne udvikling man har taget fat på?

Ministeren nævner i sit svar til Udvalget ønsket om at opnå ensartethed og lighed ved at bruge 5,5 ha. grænsen generelt. Hvis det er ønsket, hvorfor er der så ikke klare kriterier for hvilke ejendomme, man udtager til omvurdering, og hvorfor søger man ikke at få et lovgrundlag for så vigtig en ændring? Netop disse forhold befæster yderligere oplevelsen af et uretfærdigt skattesystem. Ifølge fagfolk i Landbrugsrådgivningerne er der en meget forskellig praksis på dette område.

Ministeren anfører desuden, at hvor der er tale om betydelig landbrugsmæssig produktion, kan ejendommen bevare sin status som landbrugsejendom. Det er her helt uklart hvad betydelig står for. Men det står iflg. flere udtalelser fra Skat fast at der skal være tale om "en endog meget intensiv" landbrugsdrift, hvis en ejendom under 5,5ha skal bevare sin status som landbrug. Man har ikke nogen klar definition af dette krav, hvilket i sig selv er kritisabelt. I praksis er det meget vanskeligt for en ejendom at "genvinde" sin status når den først er blevet ændret, så landbrugsdrift er altså ikke det samme som landbrugsdrift.

Et rimeligt kriterium ville her være om der er landbrugspligt på jorden og om den bliver drevet landbrugsmæssigt, -ikke andet.

Ministerens tillid til at Skat's personale vil gå i dialog om disse spørgsmål, kan vi desværre ikke bestyrke ham i. Vi har ikke set eller hørt om eksempler på dette, men tværtimod på at Skat forsøger at undgå at besvare kritiske spørgsmål om lovgrundlaget for deres afgørelser, at personalet forsøger sig med hjemmelavede argumenter som: "Ja, men du kan jo ikke leve af det". Eller man forsøger at gnide usikkerheden af på Ankenævnet. Processen bærer præg af et dårligt rustet personale, som er sat til at administrere på et mangelfuldt grundlag.

En så afgørende ændring af en ejendoms status, bør selvfølgelig kun kunne ske under iagttagelse af de forvaltningsretlige regler. Dette sker ikke i dag:

Man udtager ejendomme tilfældigt til ændring. Dette er i **modstrid med lighedsgrundsætningen**: alle borgere skal behandles lige.

Man erhverver sig ikke konkret viden om den enkelte ejendom og driften heraf, før der træffes afgørelse om ændring. Herved **tilsidesættes** det i offentlig forvaltning almindelige **officialprincip**; at en forvaltning har ansvaret for at de fornødne oplysninger foreligger og de nødvendige undersøgelser foretages inden der træffes en afgørelse.

I **Forvaltningslovens § 19** er der krav om at parter i sagen skal gøres bekendt med de oplysninger der foreligger, samt med hvilken afgørelse, man har til hensigt at træffe, med en frist, inden der træffes en afgørelse. Dette **overholdes ikke**.

I forvaltningslovens § 22 og 24 er der bestemmelser om at **forvaltningsafgørelser skal være begrundede**. Dette **overholdes heller ikke**.

Knud

Som vi har skrevet i henvendelsen, bliver mange mindre landbrug af skattevæsenet erklæret for hobbylandbrug, især hvis de for at tage hensyn til naturen bruger for lidt gødning og pesticider og som følge heraf nogle enkelte gange har haft underskud på bedriften. Hvis en landbrugsvirksomhed er erklæret for hobby, kan den vanskeligt blive landbrug igen, selv med et fornuftigt driftsresultat.

Sondringen mellem hobby og erhvervsvirksomhed er en vanskelig sontring, som indtil nu har givet en del fortolkningstvivl og omkostningstunge retssager.

Dette var baggrunden for, at det af regeringens supplerende regeringsgrundlag offentliggjort den 27. august 2003 fremgår, at regeringen vil foreslå forenklinger bl.a. på dette område.

I besvarelse af spørgsmål 350 af 23.03.2005 har skatteministeren bl.a. svaret

At der i øjeblikket arbejdes på et udkast til vejledning om selvstændig erhvervsvirksomhed, hvori sontringen hobby contra erhverv skal beskrives ud fra gældende ret. Arbejdet med Vejledningen forventes afsluttet i løbet af foråret 2005.

I besvarelse af spørgsmål 268 af 15.03.2006 har skatteministeren bl.a. svaret:

Vejledning er fortsat under udarbejdelse. Arbejdet med vejledningen er et omfattende arbejde, der kræver mange ressourcer. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at oplyse, hvornår de pågældende vejledninger vil være færdige.

I besvarelse af spørgsmål nr.289 af 7. april 2006. har skatteministeren bl.a. svaret:

På hvilke kriterier SKAT i dag anvender til sontringen imellem, hvorvidt et givet landbrug skal behandles skattemæssigt som hobby- eller erhvervsvirksomhed

Svar:

At efter praksis anses en egentlig landbrugsejendom normalt for drevet erhvervmæssigt, hvis driften af ejendommen bedømt ud fra en **teknisk-landbrugsfaglig målestok kan betegnes som sædvanlig og forsvarlig** og tilsigter at opnå et rimeligt driftsresultat, medmindre det må lægges til grund, at driften selv efter en længere årrække ikke vil kunne blive overskudsgivende.

Jeg er for så vidt ikke uenig med skatteministeren i, at et landbrug skal behandles skattemæssigt som en erhvervsvirksomhed, når **landbruget er teknisk-landbrugsfagligt forsvarligt drevet**.

Men problemet er, hvem skal afgøre det?

Som det er i øjeblikket, kan dette spørgsmål kun afgøres, hvis man i forbindelse med en skattesag ved Landsskatteretten får lavet en syn- og skønsrapport, men en sådan rapport koster ca. 80.000 – 100.000 kr. Der skal udmeldes en syn- og skønsmand m.v., hvilket sker i byretten.

Landskatteretten kan bevilge fuld omkostningsdækning, hvilket tidligere har været sædvane, men inden for det seneste års tid er landsskatteretten begyndt at nægte retsmøde og fuld omkostningsdækning ved syn og skøn.

Det betyder jo bl.a., at husmænd som Karl og Marie, som kun har deres folkepension at leve af, ikke har mulighed for at få en retfærdig og korrekt afgørelse ved landsskatteretten.

Karl og Maries og andre husmænds retssikkerhed er derved i stor fare.

Vi må derfor opfordre skatteministeren til i henhold til svar på spørgsmål nr. 288 af 7. april 2006 **meget snart** får lavet nogle enkle og klare regler vedrørende de små landbrug, som er til at forstå for skattefolk og for Karl og Marie.

Et andet problem er:

Hvad skal vi gøre ved de små landbrug, som har vanskeligt ved at få et overskud på bedriften og derfor bliver nedlagt af skattemyndighederne, men hvor der i de fleste tilfælde også betales skat af to lønindtægter og derved bidrag til bevarelse af et levende land med al dets mangfoldighed til gavn for mennesker, dyr og planter med mulighed for bevarelse af små butikker og virksomheder i landområderne.

Som jeg sagde i indledningen, har jeg fået mange henvendelser fra det ganske land. Det ser ud til, at det er værst på Sjælland

Jens fra Stenlille.

Jens er folkepensionist; han driver et landbrug på 7 ha med kødkvæg, som af skattemyndighederne er blevet erklæret for værende hobbylandbrug. Han har tabt sagen ved Landsskatteretten og må nu betale 10.000 til 12.000 kr. om måneden i skat; han får ca. 4.200 kr. i folkepension om måneden.

Denne skat kan han kun betale, fordi hans kone har et job som laborant, og at de har arvet nogle penge.

Er det hobby at fremstille noget godt kød?

Frank fra Frørup på Fyn.

Frank har en ejendom på 2,5 ha, som han dyrker med korn og kartofler. Hans ejendom er af skattemyndighederne blevet erklæret for hobbylandbrug, selv om han har overskud ved at sælge kartofler. Han sælger de fleste af sine kartofler fra en bod ude ved vejen.

Er det hobby at sælge kartofler?

Søren fra Tilst i Jylland.

Søren har et landbrug på 3,7 ha, som er blevet erklæret for parcelhus.

Søren driver sit landbrug med kødkvæg. Han får kalvene til april, og så går de på græs hele sommeren; til oktober bliver de slagtet, og kødet bliver solgt til en kreds af faste aftagere. Han kunne sælge mere kød, hvis han havde noget mere jord til græsning af kalvene. Han dyrker pesticidfrit landbrug.

Er det hobby at dyrke pesticidfrit landbrug og fremstille noget godt kød?

Til medlemmerne af Folketingets Fødevarer-, Landbrugs- og Fiskeriudvalg

Tak for at vi måtte komme her i dag.

Vi vil gerne benytte lejligheden til at komme med et kort indlæg om de små landbrugs potentiale for landdistrikternes udvikling.

SKAT er som I sikkert ved i fuld gang med at omlægge de små landbrug til parcel. I første omgang rammer det landbrug under 5,5 ha. og der er ca. 21.000 af, hvilket svarer til ca. 20 % af Danmarks landbrug. Ifg. kontorchef Peter Birk Petersen i Landsskatteretten foretager SKAT omlægningerne ved ejerskifte, hvilket min familie og jeg kan nikke genkendende til (dette har imidlertid ikke været tilfældet i Stig Buchards og Knud Storgårds tilfælde). Omlægningen til parcel medfører bl.a. at landbrugsjorden ikke længere beskattes som landbrugsjord, selvom ejeren fortsat vil have landbrugspligt. I mit eget tilfælde har det betydet en stigning i ejendomsskatten på 450 %.

Efter at have boet på landet i tre år er det så småt ved at gå op for min familie og jeg, at vi er ved at blive bondefanget af myndighederne. Det engagement vi kom med i bagagen for tre år siden er dalet betydeligt, idet udsigterne til at få lov til at drive et landbrug på 5,2 ha. nu er temmelig spinkelt – og det til trods for at vi kan fremlægge et positivt regnskab. Vi købte vores landejendom for tre år siden, fordi der her var plads til med årene at prøve kræfter med nye tiltag og samtidig tage vare på natur og miljø. Sideløbende med vores respektive job kastede vi os hurtigt ud i flere lokale udviklings tiltag, hvilket resulterede i en kommunal hæderspris. De seneste 1 ½ år har vi brugt vores energi - ikke på vores ideer, drømme og lokalsamfundets udvikling – men på SKAT og vurderingslovens §33 stk. 1, fordi det er denne, som har vist sig at være vores stærkeste modstander i kampen om at få lov til at leve et aktivt liv på landet. En omlægning til parcel betyder nemlig langt højere ejendomsskat og en række andre forringelser fordi vi ikke længere har landbrugsstatus. Har

man først fået benyttelseskode ændret til parcel, er det endnu en lang og sej omgang at ansøge om at få ens landbrugsstatus tilbage igen.

Når I nu står overfor at skulle forberede et nyt landdistriktsprogram for 2007-2013 som netop skulle give os der lever i landdistrikterne bedre muligheder for at leve i og af landdistrikterne, så håber jeg, at I nøje vil overveje om det er til landområdernes bedste, at tilflyttere med engagement og virkelyst nærmest per automatik får frataget deres landbrugsstatus, hvis deres ejendom er på under 5,5 ha.

Jeg vil gerne slå fast at skattestigninger på 500 % samt at man ikke gives mulighed for at disponere og tilrettelægge nye tiltag på sin landejendom er med til at forhindre at nogle af os, der gerne vil

beskytte natur og miljø

igangsætte nye tiltag indenfor jordbrug

og fremme aktive og multifunktionelle landdistrikter

opgiver drømmen om et ellers spændende liv på landet. Vi tvinges simpelthen til at sælge jorden fra til de store landmænd og uden en mangfoldighed på landet bliver livet i landområderne simpelthen 'fattigere'.

Vi håber at I vil være med til at give de små landbrug en chance. Vi er nogle der gerne tager udfordringerne op på landet, men vi er nødt til at blive budt nogle rimelige og lige vilkår at eksistere under. Det kræver tid og kræfter at sætte ting i gang på landet – vi har lysten og kræfterne, men SKATs fremgangsmåde og retningslinier for vurdering af de små landejendomme under 5,5 ha. levner os ikke mange chancer for at bidrage.

Vi beder derfor om politisk stillingtagen til om man ved at nedlægge de små landbrug opnår en merværdi i landområderne i form af bedre naturbevarelse, højere livskvalitet, bedre produktkvalitet!

Charlotte Mikkelsen, Rydskovvej 17, 5560 Aarup

Mail: charlotte@ewt.dk

Til pressen

SKAT ER IGANG MED AT NEDLÆGGE DE SMÅ LANDBRUG OG LIVET PÅ LANDET

Skattemyndighederne er nu, i deres jagt på indtægter udenfor skattestoppet, i fuld gang med at nedlægge de små landbrug. De får en særdeles hårdhændet behandling af skattemyndighederne, som har kastet sig over muligheden for at omvurdere de små landbrug til parcelhuse, hvilket kan medføre stigninger i ejendomsskatten på over 500% fra år til år. Denne stigning er bemærkelsesværdigt ikke omfattet af skattestoppet.

I første omgang rammer det alle landbrug under 5,5ha. Dem er der ca. 21,000 af. Det svarer til ca. 20% af Danmarks landbrug. Stigningerne i ejendomsskat, samt andre skattemæssige ulemper af omvurderingen, betyder at det ikke længere vil være muligt at drive de små landbrug med et fornuftigt resultat. Mange af dem vil derfor stå foran nedlæggelse. En del af disse ejendomme bliver yderligere herefter af Skat "dømt" til at være hobbyvirksomhed, så fortsat drift bliver yderligere vanskeliggjort.

Denne udvikling får lov at foregå helt uden at der er taget politisk stilling hertil. Udviklingen har været i gang nogle år, men det fremgår nu af et svar fra Skatteministeren i sidste uge til Skatteudvalget, at man har tænkt sig at omvurdere samtlige ejendomme. Det bekræftes af en medarbejder ved Skat, at man har fået ordre til at omvurdere samtlige små landbrug.

Da der ikke findes klare lovregler på området, har Skat opfundet sin helt egen fremgangsmåde. En fremgangsmåde, som desværre ligger på den forkerte side af den gængse opfattelse af retssikkerhed og også er i strid med Forvaltningsloven.

Man starter med at udtage tilfældige ejendomme. Disse ejendomme omvurderer man, uden begrundelse og uden kendskab til den enkelte ejendom, eller dens produktion, til at være parcelhuse. Hvis ejeren er utilfreds, er det op til ham at bevise, at han driver landbrug. Ved bedømmelse af dette bevis, kræver Skat at der drives et langt mere intensivt landbrug, end for de lidt større ejendommers vedkommende, - en klart ulige behandling.

Denne fremgangsmåde, svarer til at give alle bilister en p-bøde, og så lade dem som er utilfredse bevise, at de ikke har holdt forkert.

Dernæst stiller Skat krav om at besigtige boligen indvendig, for at kunne tage stilling til om klagen er berettiget, - et krav, som der ikke er lovgrundlag for at stille. Hvis du siger nej til dette, bliver sagen behandlet ud fra hvordan Skat tror din bolig ser ud. Skat mener, at hvis boligen er af "parcelhusstandard", har den så stor værdi, at hele ejendommen skal vurderes som et parcelhus, landbrug eller ej. Kort sagt: Jo mere uselt du bor, jo større mulighed har du for at blive anerkendt som landbrug! Det skal nok fremme udviklingen i landområderne.

En gruppe af små landbrug, som har prøvet at blive ramt af disse uhyrligheder, har nu rettet henvendelse til Folketingets Skatteudvalg og Folketingets Fødevarer-, Landbrugs- og Fiskeriudvalg i håb om at få klare retningslinier og bedre retssikkerhed på området, samt ikke mindst en politisk stillingtagen til hvad man vil med de små landbrug, ud over at flå dem skattemæssigt.

Vi anmoder om:

Politisk stillingtagen til om man ved at nedlægge de små landbrug opnår en merværdi i landområderne – bedre naturbevarelse, højere livskvalitet, bedre produktkvalitet!

Klare regler for sondringen mellem parcelhus/landbrug, således at man som ejer af et mindre landbrug gives mulighed for at disponere og eksperimentere med ens bedrift.

Landbrugsjord der drives som landbrugsjord skal ikke beskattes som parcelhusjord.

Det skal ikke være muligt at omgå skattestoppet ved at Skat fiktivt ændrer på ejendommens status.

Skatteministeren bør anmode Landskatteretten om at stille alle skattesager vedrørende dette område i bero, indtil der er sket en politisk stillingtagen.

At Skat forpligtes til at overholde de retssikkerhedsmæssige regler, herunder ikke at pålægge borgeren omvendt bevisbyrde

Yderligere information:

Stig Buchardt, mobil: 23248188

Knud Storgård, mobil: 40924412

Charlotte Mikkelsen, mobil 41501213